

ZPRAVODAJ ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHRATAVĚ

Učíme se v cizině

Hurá! Je středa 17.12. a my opouštíme naše známé školní lavice, které s chutí měníme za sedadla autobusu, jenž obsazujeme do posledního místa. Pro dnešek jsme se totiž rozhodli nahradit učebnice něčím mnohem lepším, a tak míříme do Drážďan, hlavního města Saska. Již v autobuse si do hlav ukládáme první informace o tomto městě. Film o bombardování Drážďan přitahuje pozornost každého z nás. Zanedlouho se prostředí z filmu objevuje za okny našeho autobusu. I letos nás zde vítá mlha a mrholení. Naši náladu to ale zkažit nemůže.

Nejprve míříme do Hygienického muzea. Každá skupina se snaží splnit své úkoly, a tak se pracovní listy pomalu zaplňují. Muzeum je bezva – spoustu věcí si můžeme vyzkoušet na vlastní kůži. Víte, jakou sílu máte v nohou, jak jste na tom s rovnováhou, jaké nemoci existují, jak to vypadá v těhotenství a při porodu, co je to tornádo...? Dvě hodiny utečou jako voda a nám nezbyvá nic jiného, než otočit další stránku naší dnešní „učebnice“. Nyní míříme do Zwingeru.

Nádherná stavba drážďanské obrazárny nás uvádí do dějepisu a výtvarné výchovy. Vnitřek galerie si necháváme na někdy jindy. Několik důležitých informací, nezbytná foto a nesmí chybět ani zvonkohra ohlašující jednu hodinu. Barokní Drážďany nás neopouští ani na další cestě. Tentokrát zastavujeme u kostela, o němž už víme z filmu. Za chvíli již stoupáme pod kopuli kostela Frauenkirche. Drážďany máme jako na dlani. To je nádhera! Nejvíce zraků ale spočívá na vánočních trzích, kde také zakončujeme náš dnešní školní den.

Krásná výzdoba, vůně různých dobrot a vánoční atmosféra jsou odměnou za naši celodenní snahu. Během nákupů ještě všichni rychle doděláváme úkoly, procvičujeme jazykové znalosti, překonáváme strach z komunikace, ale hlavně si užíváme předvánočního období. Unavení, ale spokojení nasedáme do autobusu a opět se noříme do roku 1945, kdy byly Drážďany vybombardovány. Po filmu nastává čas na odměny, které jsou opravdu zasloužené. Vždyť jsme zvládli úkoly z dějepisu, zeměpisu, němčiny i angličtiny. Naučili jsme se toho opravdu hodně, ale hlavně jsme vše viděli na vlastní oči. A kam vyrazíme příští rok? Plány už jsou, ale nechte se překvapit!

(K. Kašková)

Mikulášský běh aneb Kdo tam bude první?

Přesně takhle otázka se honila hlavou všem odvážlivcům, kteří si přišli změřit síly v běhu do schodů. Ve středu 3.12. se totiž opět konal Mikulášský běh do schodů v budově ZŠ na náměstí. Nervozita, kluzká podlaha, zákaz tréninku během školních dnů a silná konkurence udělaly své. Stopky však byly neúprosné, a tak jsme po napínavých soubojích, v nichž mnohdy rozhodovaly jen vteřiny, mohli vyhlásit ty nejlepší. V každé kategorii byl první vždy jen jeden, ale odměnu si zasloužili všichni ti, kteří našli odvahu a přišli. A jak to vlastně v letošním roce 2008 dopadlo?

Dívky 6.-7.třída: 1. Mařanová K., 2. Čadková D., 3. Brodská N.

Chlapci 6.-7.třída: 1. Tarant D., 2. Pavlišta M., 3. Grebeníček F.

Dívky 8.-9.třída: 1. Jarchovská A.

Chlapci 8.-9.třída: 1. Holec J., 2. Culek J., 3. Dymeš D.

Nejrychlejší dívka: Jarchovská A.

Nejrychlejší chlapec: Holec J.

(K. Kašková, V. Severa)

Vánoční akademie

Vánoční akademie naší školy měla letos malé jubileum. Byla totiž v pořadí pátá. Proto jsme se všichni snažili, aby byla co nejlepší a aby přinesla i něco nového.

Do programu byly zapojeny především děti z prvního stupně. Zaznělo mnoho písniček, některé dokonce v angličtině, mnoho tříd nacvičilo tanečky různých žánrů. Velký úspěch měla operka Budulínka i hudební sestava Mravenci v podání starších dívek z druhého stupně. Snad nezklamaly ani seniorky... Prezentovaly se školní kroužky – aerobik, romské tance, pohybové hry, flétny a pěvecký sbor Jiříčky. Na letošní akademii vystoupil i host, balet z liberecké ZUŠ. O moderování celého odpoledne se výborně postaraly Jana a Markéta z devítky.

Z letošní akademie jsme měli dobrý pocit. Přispěli k tomu i ti, kteří právě nevystupovali, ale postarali se např. o celkovou vánoční výzdobu, o ozvučení, o zapůjčení a přestěhování klavíru. Velmi důležité pro nás bylo i zázemí v jídelně, které nám ochotně poskytla paní Šírová. Zvláštní roli sehráli letos naši „dokumentaristé“, kteří celou akademii natočili a nafotili a pak po nocích upravovali.

Za organizační tým děkují všem J. Řeháková a V. Kollmannová.

Betlémy v Kryštofově Údolí

V pondělí 8.12. 2008 jsme se společně s žáky speciálních tříd vydali do Kryštofova Údolí. Vesnička s roubenkami, hrázděné domky, kapličky, dřevěný kostelík a unikátní sbírka lidových betlémů. To vše nabízí malebné Kryštofovo Údolí v Ještědském přírodním parku, které nyní připomíná betlémskou idylku.

První část trasy jsme absolvovali autobusem a vlakem; z nádraží jsme pomalu sestoupili přímo k betlému pod širým nebem a seznámili se tak s dílem malíře Josefa Jíry. Další zastávkou naší cesty byl obecní hostinec „U Kryštofa“, který se nachází přímo pod dřevěným kostelíkem uprostřed vesnice. Ve dvou třídách bývalé školy jsme si mohli prohlédnout více než dvacet betlémů nebo jejich částí. Od miniaturních až po obrovské, jež zabírají dvě desítky metrů čtverečních. Kromě betlémů jsou tu vystaveny i staré hračky.

Poslední zastávkou byl unikátní vesnický orloj. Společně jsme sledovali ponocného, který zvedá trubku k ústům a kolem něho obíhá pejsek. Když odtroubí ponocný, spustí se na orloji nejdůležitější činnost na vsi: krmení a napájení dobytka. Následuje dvanáct apoštolů, jak je známe z pražského orloje.

Výlet jsme zakončili prohlídkou vesničky a pěšky se pomalu vydali do naší Chrastavy.

D. Nováková

Výlet druháků do Kryštofova Údolí

Žáci z druhé třídy se vydali první adventní neděli na výstavu betlémů do Kryštofova Údolí. Společně s rodiči shlédli zajímavou expozici. Pro čtenáře chrastavských listů několik vět navíc. Expozice je umístěna v prvním patře obecního hostince "U Kryštofa" (ve dvou třídách bývalé školy) přímo pod dřevěným kostelíkem uprostřed vesnice. Zde je možno spatřit více než dvacet betlémů nebo jejich částí. Od miniaturních až po obrovské, jež zabírají dvě desítky metrů čtverečních. Nejstarší pochází už z roku 1846. Je tu k vidění asi polovina původního a část tyrolského. Ten býval mechanický a nyní je postupně uváděn do pohybu. K vidění je tu například tzv. cikorkový betlém, jehož figurky se nacházely v cikorce v době adventu, králický, betlémy dřevěné, keramické a pohyblivé. Velice zajímavý je měřící šestnáct metrů na délku. Vytvořil jej v roce 1999 světoznámý malíř Josef Jíra. Stojí pod širým nebem naproti hostinci "U Kryštofa", avšak pouze v prosinci od začátku adventu do tří králů v lednu.

Děti také zhlédly **orloj v Kryštofově Údolí**, který je umístěn ve věžové budově bývalé trafostanice. Stavěn byl od roku 2006 a po technických problémech koncem roku 2007 slavnostně spuštěn 20. září 2008. Orloj je perlou Kryštofova Údolí.

Závěrem chci poděkovat všem ochotným rodičům, kteří zajistili dopravu.

Třídní učitelka Iva Řehořková

Vánoční škola

Jako každým rokem i letos jsme se snažili, aby si děti poslední předvánoční dny ve škole užily. Uspořádali jsme proto pro ně další ročník oblíbené Vánoční školy. Starší žáci věděli, co je čeká, a už se těšili. Ti mladší ale netušili, co se bude dít.

Smyslem akce je propojení zúčastněných tříd do heterogenních skupin, ve kterých pracuje páťák s třetáčkem, čtvrták s páťákem atp. Pro žáky je takový den zajímavý svou organizací. Sami si totiž volí, do které třídy půjdou pracovat. Během dopoledne děti řeší kvízy, šifry, hádanky, čeká na ně vánoční počítání, vyrábějí si vánoční maličkosti, nechybí ani soutěže.

Pro nás, pro učitelky, je to den velice náročný, ale stojí za to ho každým rokem zopakovat. Je skutečně milé pozorovat, jak čtvrták pomáhá třetáčkovi opravit chybně vypočítaný příklad anebo jak se kluk z pětky vzdá vítězství ve prospěch malé holčičky z trojky, jen aby jí svojí velkou postavou neublížil. A o to nám jde...

V. Kollmannová

Malá školní SUPERSTAR

Do letošní pěvecké soutěže Malá školní superstar byli z třídních kol vybráni tak dobří zpěváci s tak důmyslně připravenými písničkami, že zaskočili porotu. Laická část poroty složená ze zástupců žáků a rodičů vůbec nešetřila body. A tak se naši zpěváci mohli během soutěžního odpoledne několikrát radovat z plného bodového ohodnocení. O vítězích rozhodlo až tajné hlasování odborné poroty, kterou tvořily paní učitelky.

Zvláštností letošního ročníku soutěže bylo, že přední místa obsadili převážně chlapci. Loňské prvenství superstar obhájil Dominik Wolf, který si romantickou písní Ztrácíš se získal srdce všech porotkyň. Druhé místo porota přidělila roztomilé písničce Malé kotě v podání Dominiky Reslové, Káti Havrdové a Lucky Šefčíkové. Třetí místo obsadili hned dva zpěváci, David Lébl s dokonale čistě zazpívanou písničkou Hlídač krav a Michal Jahelka s herecky podanou písní Protestsong. Zvláštní ocenění si odnesli dva nadějní biboxeři Tomáš Bady a Fanda Slezák.

Všem finalistům děkujeme za pěkné písničky a hlavně za vytvoření fajnové soutěžní atmosféry.

VI. Kollmannová

Z žákovské tvorby třídy VI. A

Ztroskotání

Náhle se zvedla obrovská vlna, loď se zakymácela a ... Potom se toho najednou událo hrozně moc. Velká vlna, zvuk praskajícího dřeva, křik lidí. Nevím, co bylo dřív a co později. Z naší lodi zbyly trosky. Po celém těle mi naskákala husí kůže. Něco takového mě ani ve snu nenapadlo. Jen stěžl jsem nastoupila do záchranného člunu.

Za chvíli jsem uslyšela hlas kapitána. „Ztroskotali jsme. Žádné vybavení se nezachránilo. Na sever odsud by měl být ostrov. Musíme tam doplout.“ Měla jsem co dělat, abych se nerozbrečela. Měl to být krásný týden s kamarádkami. Místo toho boj o život.

Na každém člunu sedí pět lidí, člunů je pět. Všechna místa jsou obsazena, to znamená, že jsme všichni, nikdo tam nezůstal. Některé lidi, co jsou se mnou ve člunu, znám, jiné ne. Kromě kapitána s námi jel jen jeho pomocník. Z toho vyplývá, že na žádném člunu není nikdo, kdo ví, jak ho ovládat. Alespoň v tom našem to neví nikdo, proto kapitán narychlo rozdá základní pokyny. Můžeme vyplout. Nejprve plujeme pomalu, každou chvíli se člun nebezpečně naklání. Bojím se, že se převrátíme.

Pak se ozval zděšený výkřik: „V našem člunu je díra!“ Podívám se na člun, odkud bylo výkřik slyšet. A opravdu. Do člunu teče proudem voda. Jako na povel vypukne panika. Ženy křičí, brečí, bezmocně vzpínají ruce, muži se chytají za hlavy a potichu bědují. Snad jen kapitán zachoval klidnou hlavu. Říká: „Na každý člun posadíme ještě jednoho pasažéra.“ Protože každý dobrý počítač ví, že to nevyjde, musí na jeden člun dva. Vyšlo to zrovna na nás. Když jsme přestupovali, člun se divoce houpal, ale věděli jsme, že jinou možnost nemáme. Vypadá to, že můžeme pokračovat.

Pomalou se začíná stmívat a do hlavy se mi stále častěji vkrádá jedna otázka. Přežijeme ?

(J.Koleníková, VI.A)

Třídní výlet

Náhle se zvedla obrovská vlna, loď se zakymácela a na palubě začala panika. Tři kluci se ujali kormidla a ostatní ze třídy vyvažovali loď, aby se nepřevrátila. Bylo to velmi dramatické. Po houpající zmáčené podlaze se kutálely ze strany na stranu sudy se zásobami potravin a pitné vody, které do nás narážely. Oblohu protínaly veliké blesky a vítr rozbouřil moře ještě víc. „Klid! Žádný strach! Zvládneme to!“ křičela paní učitelka.

Situace se stále zhoršovala. Všichni už byli promrzlí a prostydlí na kost. Síly nám docházely. Zuby nehty jsme se drželi pevných částí lodi. Vyčerpaná Sára se už neudržela. Po nakloněné podlaze sjela na druhou stranu a uhodila se do hlavy. Zůstala bezvládně ležet. Po kolenou jsem k ní dolezla. Snažila jsem se nahmatat její tep. Po chvíli jsem zvolala: „Je živá!“ Všem se ulevilo. „Sáro! Sáro! Vstávej!“ Tato chvíle mi připadala nekonečná. Plácala jsem ji po tvářích. Vtom otevřela oči a zmateně se ptala: „Co se to děje?“ Stiskla jsem ji ruku a ujišťovala: „Všechno bude v pořádku, Sárinko.“ Kývla hlavou a usmála se.

Paní učitelku napadla skvělá myšlenka: „Pojďme se všichni pomodlit.“ Klekli jsme si a odříkávali dokola naši modlitbu. „Ó, já osel ušatý.“ Bůh Seluša nás skutečně vyslechl. Mračna se protrhala, bouře zmizela a přestalo pršet. I moře se pomalu zklidnilo. Všichni si oddychli a začali vylévat vodu z lodi. Uklidili jsme palubu.

Blížil se přístav, kde na nás netrpělivě čekali rodiče. Přestože se zpáteční cesta našeho třídního výletu proměnila v drama, měli jsme v zásobě i mnoho nezapomenutelných pěkných zážitků.

(V. Henzlová, VI.A)

Malí čertíci ze III. A

Andělů se nebojíme...

S námi si nezahrávejte...

